

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Martiny Kúchlerové, Ph.D., v právní věci

žalobce: **HAVELKA Plus a. s.**, IČO 07357265
se sídlem Na Strži 1702/65, 140 00 Praha 4
zastoupen Mgr. Ing. Janem Lerchem, advokátem
se sídlem Bedřicha Smetany 2, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Česká obchodní inspekce, Ústřední inspektorát**
se sídlem Štěpánská 796/44, 110 00 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2022, č. j. ČOI
110808/22/O100/HI/Št,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím České obchodní inspekce, Inspektorátu Královéhradeckého a Pardubického ze dne 27. 5. 2022, č. j. ČOI 71296/22/2700 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), byl žalobce uznán vinným z porušení právních povinností, kterých se dopustil tím, že:

- 1) dne 19. 8. 2021 v areálu nádraží ČD, 503 02 Předměřice nad Labem, odkud žalobce prováděl nakládku uhlí s následným rozvozem, jako prodávající ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), porušil § 3 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Spotřebiteli při tom neumožnil překontrolovat si správnost hmotnosti prodaného uhlí Bílinský Ořech 1 – Ledvice (5,590 t dle daňového dokladu č. 4PP-312/2021 ze dne 19. 8. 2021), neboť po požadavku spotřebitele (inspektora v postavení spotřebitele) o převážení hmotnosti dodávky již zaplaceného uhlí, byla předmětná dodávka uhlí sesypána na hromadu ostatního uhlí. Tím byla nenávratně smíchána s dalším uhlím v areálu uskladněným, čímž došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele;
- 2) a) jako kontrolovaná osoba porušil § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“), tím, že při kontrole provedené dne 21. 10. 2021 v areálu nádraží ČD, 551 01 Jaroměř, odkud žalobce prováděl nakládku uhlí s následným rozvozem, neumožnil kontrolujícím výkon jejich oprávnění stanovených kontrolním řádem a neposkytl k tomu potřebnou součinnost. Na opakovanou výzvu inspektora České obchodní inspekce k převážení dodávky uhlí Bílinská Kostka - Ledvice v deklarované hmotnosti 4,49 t (dle daňového dokladu č. 4PP-558/2021 ze dne 21. 10. 2021) na prokazatelně úředně ověřeném (stanoveném) měřidle v areálu nádraží ČD v Jaroměři člen správní rady žalobce toto opakovaně odmítl;
- b) jako kontrolovaná osoba porušil § 10 odst. 2 kontrolního řádu tím, že ve lhůtě do 7 dnů ode dne seznámení se s obsahem úředního záznamu ze dne 21. 10. 2021, který mu byl doručen dne 1. 11. 2021, nezaslal kontrolnímu orgánu požadovaný doklad prokazující, že měřidlo TAMTRON, výrobní číslo 12070610, umístěné na bagru VOLVO EW 180C je ke dni 21. 10. 2021 platně úředně ověřené ve smyslu § 3 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele v návaznosti na zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, v rozhodném znění.

Neposkytnutím potřebné součinnosti pro výkon kontroly došlo k naplnění skutkové podstaty přestupků dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.

2. Za spáchání uvedených přestupků byla žalobci správním orgánem prvního stupně uložena pokuta ve výši 250 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení paušální částkou 1 000 Kč.
3. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodnutí správního orgánu prvního stupně změnil tak, že žalobci snížil uloženou pokutu na 200 000 Kč, a to z důvodu, že požadované doklady dodatečně doložil a že se přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu dopustil poprvé. Ve zbytku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

II. Žalobní argumentace

4. Žalobce namítal, že napadeným rozhodnutím byla porušena jeho základní práva, že vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu a že sankce uložená žalovaným je nepřiměřeně vysoká a ve zřejmém nepoměru k významu přestupku, který je mu kladen za vinu.
5. Uvedl, že správní orgány proti němu používaly prostředky, které by například v trestním řízení podléhaly povolení soudu nebo minimálně státního zástupce. Konkrétně

inspektoři České obchodní inspekce (dále jen „ČOI“) tajili svou skutečnou totožnost a předstírali totožnost jinou, což je opatření srovnatelné s operativně pátracím prostředkem použití agenta podle § 158e zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*trestní řád*“). Inspektoři ČOI dále pořizovali tajné nahrávky svých rozhovorů se statutárním orgánem a zaměstnanci žalobce, což je opatření srovnatelné s odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu podle § 88 trestního řádu. Taková opatření jsou však v trestním řízení použita jen při podezření ze závažnějších trestných činů, a v tomto případě je žalovaný použil k ověření správného množství prodávávaného uhlí.

6. Žalobci je známo ustanovení § 4a zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o ČOI*“), má však za to, že pořizovat zvukové a jiné záznamy bez vědomí kontrolovaných osob je inspektor ČOI oprávněn pouze v případě, že bude prokázáno, že účelu kontroly nelze dosáhnout jinak. V případě žalobce však bylo utajené nahrávání nasazeno okamžitě, aniž by správní orgán zkoumal, zda lze účelu kontroly dosáhnout jinak než takovýmto zásahem do soukromí fyzických osob. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů dle žalobce nevyplývá jediný konkrétní důvod, pro který bylo nutné právě proti němu nasadit takovéto operativní prostředky zasahující do soukromí. Z tohoto hlediska jsou tedy dle žalobce obě rozhodnutí nepřezkoumatelná.
7. Pokud jde o skutek výše specifikovaný jako 1), žalobce uvedl, že inspektoři souhlasili s převážením dodávky na lžici bagru. Vzhledem k tomu, že dodávka již byla naložena na nákladním automobilu, neexistovala jiná možnost, než dodávku z ložné plochy vysypat, převážít na lžici bagru a opět ji naložit na nákladní vozidlo. Řidič žalobce proto uhlí z ložné plochy vysypal, ale inspektoři ČOI již nesouhlasili s tím, aby bylo uhlí opětovně nabráno na bagr a naloženo na vozidlo. Žalobce byl přitom připraven naložit totéž uhlí, které předtím jeho řidič dovezl inspektorům předstírajícím, že jsou spotřebitelé. Inspektoři však usoudili, že to není možné, a bez jakéhokoli bližšího odůvodnění od dalšího převážení ustoupili. Pokud by uhlí vysypal na jiné místo než na skládku uhlí, nebylo by možné uhlí znovu naložit a zcela jistě by došlo k jeho poškození. K nákladům na zbytečnou jízdu s nákladem uhlí za inspektory by se tak připojily ještě další náklady spojené se znehodnocením určitého množství uhlí při jeho vysypání a opětovné nakládce, a všechny tyto náklady by opět nesl žalobce. Žalobce má každopádně za to, že naplnění skutkové podstaty přestupku nebylo prokázáno, protože byl připraven uhlí znovu nabrat a převážít, ale inspektoři ČOI s tím nesouhlasili.
8. Ke skutku specifikovanému jako 2) a) žalobce uvedl, že opakovaně v průběhu celého řízení před správními orgány poukazoval na skutečnost, že inspektory vybraná úředně ověřená váha v Jaroměři se nachází v prostorách jeho konkurenta pana J. Š.. Uvedl, že s panem Š. měl člen správní rady žalobce dlouhodobé neshody, a dokonce s ním vedl soudní spor, který byl v odvolacím řízení projednáván zdejším soudem pod spisovou značkou 47 Co 193/2018. Žalobce měl tedy důvodnou obavu, že by pan Š. v odvetě za dřívější neshody mohl nějakým způsobem zkreslit výsledek vážení v neprospěch žalobce. Žalobce má tedy za to, že prokázal dostatečný důvod, proč nesouhlasil s převážením dodávky u pana Š.. K tomu navrhl provést důkaz soudním spisem zdejšího soudu, vedeným pod sp. zn. 47 Co 193/2018.
9. Pokud jde o skutek specifikovaný jako 2) b), žalobce uznal, že ve stanovené lhůtě doklad o ověření váhy správnímu orgánu nezaslal. Uvedený doklad však zaslal dodatečně a v

průběhu kontroly byla váha objektivně ověřena. Žalobce tedy prokázal, že hmotnost dodávek pro své zákazníky zjišťoval na řádně ověřené váze.

10. Pokutu uloženou ve výši 200 000 Kč žalobce považuje za zcela nepřiměřenou míře provinění i následkům, které mohl způsobit v případě, že by se přestupků, které jsou mu kladeny za vinu, skutečně dopustil. Žádný ze správních orgánů se ani nepokusil vyčíslit finanční následky jeho jednání v případě, že by se přestupků skutečně dopustil. Rovněž odůvodnění výše uložené pokuty má za vágní. Žalovaný uvedl, že pokutu ve výši 200 000 Kč považuje za přiměřenou a odpovídající okolnostem případu, nicméně své úvahy v tomto směru do odůvodnění svého rozhodnutí dle žalobce nepromítl. Předmětem kontrol byly dvě dodávky uhlí, každá v ceně málo přes 20 000 Kč. Poškození spotřebitelů nebylo prokázáno, ani správními orgány tvrzeno. Pokuta ve výši bezmála desetinásobku ceny kontrolované dodávky uhlí je podle názoru žalobce nepřiměřená, zcela se vymykající výši finančních prostředků, které jsou při prodeji uhlí vynakládány. Žalobce má za to, že i v případě prokázání spáchání přestupků by přiměřená okolnostem případu byla maximálně pokuta ve výši odpovídající úhrnné ceně obou kontrolovaných dodávek uhlí, tedy do 50 000 Kč.
11. Z uvedených důvodů navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a aby zavázal žalovaného k náhradě nákladů řízení. Pokud by soud nepřistoupil ke zrušení rozhodnutí žalovaného, požádal žalobce o snížení pokuty na přiměřenou výši.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 2. 11. 2022 předně odkázal na napadené rozhodnutí, ve kterém se s obdobnými námitkami žalobce již vypořádal.
13. K pořizování nahrávek při kontrole a k vystupování inspektorů v postavení spotřebitelů poukázal na § 8 písm. b) a d) kontrolního řádu, dle kterého je kontrolující v souvislosti s výkonem kontroly oprávněn provádět kontrolní nákupy, odebírat vzorky, provádět potřebná měření, sledování, prohlídky a zkoušky a pořizovat obrazové nebo zvukové záznamy. Podle § 4a zákona o ČOI je pak inspektor při provádění kontroly oprávněn pořizovat zvukové, obrazové a zvukově-obrazové záznamy bez vědomí kontrolovaných osob, pokud nelze účelu kontroly dosáhnout jinak. Právo fyzických osob na ochranu jejich soukromého a osobního života tím není dotčeno. Z těchto předpisů dle žalovaného vyplývá, že při kontrole mohou být pořizovány zvukové, obrazové a zvukově-obrazové záznamy i bez vědomí kontrolovaných osob. Stejně tak mohou být prováděny kontrolní nákupy, při nichž inspektoři vystupují skrytě, v postavení spotřebitelů. To bylo dle žalovaného v projednávané věci namístě. Jedině tak bylo možné dosáhnout účelu kontroly. Jakmile to bylo možné, prokázali se inspektoři služebními průkazy a informovali žalobce o provádění kontroly. Žalobce byl rovněž seznámen s tím, že při prováděné kontrole byl pořizován zvukový záznam.
14. K námitce žalobce týkající se skutku 1) žalovaný uvedl, že tím, že dodávka uhlí byla vysypána na hromadu ostatního uhlí, bylo jednoznačně znemožněno ověřit, jaká byla hmotnost uhlí dodaného spotřebitelům (inspektorům vystupujícím jako spotřebitelé) a zda tato hmotnost odpovídala hmotnosti uvedené v daňovém dokladu. Žalobce by měl volit takové technické prostředky, aby byl schopen naplnit požadavky § 3 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, tedy umožnit spotřebiteli překontrolovat správnost

údaje o hmotnosti prodávaneho uhlí. To se v posuzovaném případě nestalo a spáchání přestupku dle § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele bylo prokázáno.

15. K žalobní námitce týkající se skutku 2) a) žalovaný uvedl, že člen správní rady žalobce J. H. (dále také jen „pan H.“) nejprve nabídl, že převážení uhlí by mohlo proběhnout na váze umístěné na bagru žalobce VOLVO EW 180C. Vzhledem k tomu, že inspektoři nenalezli na tomto měřidle značky prokazující jeho řádné úřední ověření, požádali žalobce, aby umožnil kontrolní převážení na jiném úředně ověřeném měřidle. To však žalobce odmítl. Až následně byl vyzván k umožnění převážení na inspektory zvoleném měřidle. Váhu pana Š. inspektoři zvolili proto, že byla umístěna v blízkosti místa kontroly (v areálu nádraží ČD Jaroměř, kde probíhala kontrola) a rovněž nebyly pochybnosti o jejím úředním ověření. Kontrolní převážení by pak probíhalo za účasti inspektorů a jeho průběh by byl zaznamenán.
16. Výši uložené pokuty má žalovaný za přiměřenou, odpovídající skutkovým okolnostem případu a řádně odůvodněnou. Poukázal na to, že uloženou pokutu snížil z důvodu, že u přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu žalobce požadované doklady předložil dodatečně, asi měsíc po uplynutí stanovené lhůty.
17. Závěrem svého vyjádření žalovaný navrhl soudu, aby žalobu zamítl.

IV. Další vyjádření žalobce

18. Ve svém dalším vyjádření žalobce uvedl, že žalovaný ve svých rozhodnutích, ani ve vyjádření, neuvedl jedinou konkrétní skutečnost, z níž by vyplývala nutnost takového brutálního zásahu do osobnostních práv žalobce a jeho zaměstnanců. Poukázal na to, že podle § 4a zákona o ČOI lze pořizovat zvukové a jiné záznamy bez vědomí kontrolovaných osob v případě, že účelu kontroly nelze dosáhnout jinak. Žalovaný však proti žalobci utajené nahrávání prováděl okamžitě, aniž by předtím zkoumal, zda lze účelu kontroly dosáhnout jinak, než takovýmto zásahem. Podle názoru žalobce musí správní orgán nejprve zkoumat, zda lze účelu kontroly dosáhnout běžnými prostředky, a teprve pokud dojde k závěru, že nikoli, je možné přistoupit k pořízení skrytých záznamů. Vyjádřil podezření, že žalovaný pořizování skrytých záznamů používá plošně, bez jakékoli úvahy o nutnosti takového postupu.
19. Pokud jde o výši uložené pokuty, žalobce poukázal na extrémní rozdíl mezi výší pokuty a hodnotou dodávek, které byly předmětem kontroly. Poškození spotřebitele nebylo ani v jednom případě prokázáno, a správní orgány se ani nepokusily vyčíslit, jaký finanční dopad by hypoteticky mohlo jednání žalobce mít. Výše pokuty byla stanovena bez jakékoli relace k předmětu provedených kontrol. Z uvedených důvodů nemůže žalobce považovat uloženou pokutu za přiměřenou ani v případě, že by mu byla vina prokázána.

V. Posouzení krajského soudu

20. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). O věci samé rozhodl bez jednání, neboť účastníci řízení s tím souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

21. Z předloženého správního spisu vyplynuly následující skutečnosti. Podle úředního záznamu ze dne 28. 4. 2021, i. k. 272104280504201, inspektoři ČOI dne 28. 4. 2021 uskutečnili kontrolní objednávku uhlí 50 q Ořech 1 – Ledvice na jméno M. M. s místem dodání na xx. Podle úředního záznamu ze dne 19. 8. 2021, i. k. 272108170504298, a protokolu o kontrole ze dne 22. 11. 2021, i. k. 272104280504297, byl dne 19. 8. 2021 po příjezdu nákladního vozidla SPZ 9S3 3073 uskutečněn kontrolní nákup. Spotřebitelé (inspektoři v postavení spotřebitelů) v hotovosti uhradili požadovanou cenu uhlí ve výši 22 304 Kč a řidič vozidla vydal daňový doklad č. 4PP-312/2021 ze dne 19. 8. 2021. Spotřebitel (inspektor v postavení spotřebitele) poté požádal řidiče pana M. T. o umožnění převážení dodávky uhlí. Řidič odpověděl, že musí zavolat panu H., který vybere váhu. Po telefonním hovoru sdělil, že to bude umožněno v Předměřicích nad Labem na nádraží. Poté se vozidlo s dodávkou uhlí a spotřebitelé (inspektoři v postavení spotřebitelů ve svém služebním vozidle) přemístili do Předměřic nad Labem na vlakové nádraží. Zde se nacházel pan H., kterého se spotřebitelé (inspektoři v postavení spotřebitelů) znovu dotázali, zda umožní převážet dodávku uhlí. Pan H. sdělil, že to umožní na váze umístěné v bagru. Na dotaz, zda je váha ověřená, sdělil, že ano. Poté se pan H. spolu se spotřebiteli (inspektory v postavení spotřebitelů) přemístili k předmětnému bagru. Spotřebitel (inspektor v postavení spotřebitele) viděl, že řidič mezitím najel s nákladním vozidlem k hromadě uhlí, které bylo v areálu uskladněno, a chystá se korbu s dodávkou již zaplaceného uhlí vysypat na tuto hromadu. Spotřebitel (inspektor v postavení spotřebitele) sdělil panu H.: *„Ale takhle to nepřevážíme, když to naloží do hromady.“* Pan H. odpověděl: *„Vždyť jste pan M. a paní M. To jinak neuděláme, že jo. Já vám to naložím“* Řidič vysypal dodávku již zaplaceného uhlí na hromadu ostatního uhlí, čímž bylo nenávratně smícháno s dalším uhlím v areálu uskladněným. Proti protokolu o kontrole ze dne 22. 11. 2021, žalobce podal námítky, které ředitel správního orgánu prvního stupně sdělením ze dne 18. 1. 2022, č. j. ČOI 163042/21/2700, zamítl.
22. Podle úředního záznamu ze dne 21. 10. 2021, i. k. 27210210504299, a podle protokolu o kontrole ze dne 18. 11. 2021, i. k. 272110190504298 žalobce dne 21. 10. 2021 jako kontrolovaná osoba v areálu nádraží ČD v Jaroměři, odkud prováděl nakládku uhlí s následným rozvozem, neumožnil kontrolujícím výkon jejich oprávnění stanovených zákonem o kontrole a neposkytl k tomu potřebnou součinnost. Inspektoři ČOI se prokázali služebními průkazy přítomnému panu H. a požádali ho o součinnosti při kontrole včetně převážení dodávky uhlí v deklarované hmotnosti 4,49 t Bílinská Kostka – Ledvice (dle daňového dokladu č. 4PP-558/2021 ze dne 21. 10. 2021). Pan H. sdělil, že to umožní na váze umístěné v přítomném bagru VOLVO EW 180C. Na dotaz inspektora, zda se jedná o měřidlo s platným úředním ověřením, pan H. sdělil, že ano. Inspektoři provedli kontrolu tohoto měřidla a zjistili, že na výrobním štítku měřidla se nenachází hlavní úřední značka ČMI dokladující, že měřidlo je platně ověřené. Dále se nikde na měřidle ani na uvedeném vozidle viditelně nenacházely ani vedlejší úřední značky ČMI. Doklad, že je váha na uvedeném bagru úředně ověřená, pan H. v době kontroly nedoložil. Řekl, že ho doloží dodatečně. Inspektor sdělil panu H., že měřidlo na bagru nemá úřední značky prokazující jeho ověření a požádal ho o umožnění převážení na jiném prokazatelně úředně ověřeném (stanoveném) měřidle. To pan H. odmítl. Inspektor ho poté požádal ve smyslu § 8 a § 10 zákona o kontrole o součinnost a umožnění převážení na prokazatelně úředně ověřeném (stanoveném) měřidle, určeném pracovníky ČOI, umístěném v areálu nádraží ČD v Jaroměři (vzdáleného cca 200 m od

místa nakládky uhlí). Pan H. byl poučen, že v případě neposkytnutí součinnosti se jedná o přešůpek, za který lze uložit pokutu až do výše 500 000 Kč. Pan H. převážení na váze určené pracovníky ČOI odmítl. Sdělil, že na určenou váhu nepojede. Po zopakování předmětné žádosti inspektora pan H. opětovně odmítl. Proti protokolu o kontrole ze dne 18. 11. 2021 podal žalobce námítky, které ředitel správního orgánu prvního stupně sdělením ze dne 30. 12. 2021, č. j. ČOI 156310/21/2700, zamítl.

23. Dne 1. 11. 2021 byl žalobce vyzván, aby ve lhůtě do 8. 11. 2021 zaslal kontrolnímu orgánu požadovaný doklad prokazující, že měřidlo TAMTRON, výrobní číslo 12070610, umístěné na bagru VOLVO EW 180C, bylo ke dni 21. 10. 2021 platně úředně ověřené ve smyslu § 3 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele v návaznosti na zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii. Žalobce požadovaný doklad ve stanoveném termínu nezaslal.
24. Správní orgán prvního stupně ve věci dne 25. 3. 2022 vydal příkaz č. j. 42199/22/2700. Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 3. 4. 2022 odpor. Dne 27. 5. 2022 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, které bylo změněno napadeným rozhodnutím (viz výše části I. tohoto rozsudku).

B. Právní závěry

25. Po provedeném přezkumném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
26. Žalobce předně namítal nepřiměřenost prostředků, které během uskutečněných kontrol použili inspektoři žalovaného. Soud k tomu uvádí, že podle § 8 písm. b) a d) zákona o kontrole je kontrolující „*v souvislosti s výkonem kontroly oprávněn provádět kontrolní nákupy, odebírat vzorky, provádět potřebná měření, sledování, prohlídky a zkoušky a pořizovat obrazové nebo zvukové záznamy.*“ Dále podle § 4a zákona o ČOI je inspektor „*při provádění kontroly oprávněn pořizovat zvukové, obrazové a zvukově-obrazové záznamy bez vědomí kontrolovaných osob, pokud nelze účelu kontroly dosáhnout jinak. Právo fyzických osob na ochranu jejich soukromého a osobního života tím není dotčeno.*“ A konečně podle § 5a zákona o ČOI „*vyžaduje-li to předmět kontroly a nelze-li účelu kontroly dosáhnout jinak, je inspektor oprávněn v rámci výkonu své činnosti, ve výjimečných případech a v nezbytné míře, jednat pod změněnou identitou a využít krycí prostředek.*“ Pořizování zvukových, obrazových a zvukově-obrazových záznamů stejně jako provádění kontrolních nákupů za současné skryté pravé identity kontrolorů tedy výslovně zákon dovoluje. Ustanovení § 4a bylo do zákona o ČOI vloženo novelou provedenou zákonem č. 378/2015 Sb. s účinností od 28. 12. 2015. Důvodová zpráva k této novele uvádí, že jejím účelem je poskytnout oprávnění potřebná k výkonu kontrolní činnosti a vytvořit alespoň základní podmínky nezbytné ke splnění účelu kontroly a zdokumentování nekalých obchodních praktik, a to v návaznosti na § 8 písm. d) kontrolního řádu, a umožnit skrytě pořizené nahrávky použít jako důkazní prostředky ve správním řízení. Dále důvodová zpráva uvádí, že „*oprávnění inspektora České obchodní inspekce k pořizení skrytého záznamu sice představuje určitý zásah do práv dotčených osob, avšak k jeho využití bude docházet s cílem účinně čelit společensky značně škodlivým a zároveň rozšířeným jevům, čili pro zakotvení daného oprávnění zde existuje legitimní důvod.*“ Lze dodat, že uskutečňování kontrolních nákupů při současném vystupování inspektorů pod skrytou identitou a pořizování skrytého záznamu může být pro žalovaného jediným účinným nástrojem, jak určité přestupkové jednání zachytit a prokázat. Tak tomu bylo i v řešeném případě. Uskutečňování kontrolního nákupu na účet žalovaného pod jeho pravou identitou by totiž postrádalo smysl takové kontroly.

Navíc inspektoři se prokázali služebními průkazy a informovali žalobce o provádění kontrol v jejich průběhu a žalobce byl rovněž seznámen s tím, že v průběhu kontrol byl pořizován zvukový záznam, což plyne z úředního záznamu ze dne 19. 8. 2021 a z protokolu o kontrole ze dne 22. 11. 2021, jakož i z úředního záznamu ze dne 21. 10. 2021 a z protokolu o kontrole ze dne 18. 11. 2021. Lze tedy shrnout, že inspektoři žalovaného provedli kontrolu prostřednictvím nástrojů, které jim svěřuje zákon a za podmínek v něm stanovených. V této souvislosti je nutné odmítnout i námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Podrobné odůvodnění použití skryté identity inspektorů ČOI lze nalézt na str. 5 napadeného rozhodnutí. Vyplývá z něj, že inspektoři považovali za nutné zachytit průběh kontroly včetně převážení uhlí a celkově simulovat nákup, jako by jej činil spotřebitel. Takové odůvodnění je dostatečné a přezkoumatelné.

27. Další žalobní námitka se týkala přestupku ze dne 19. 8. 2021, spočívajícího v neumožnění převážení hmotnosti dodávky již zaplaceného uhlí poté, co byla předmětná dodávka uhlí sesypána na hromadu ostatního uhlí. Dle krajského soudu žalovaný jednoznačně prokázal, a ostatně to připouští i žalobce, že po žádosti kontrolujících osob o převážení dodávky uhlí toto uhlí sesypal na hromadu, čímž došlo k jeho smísení s uhlím, které předmětem dodávky nebylo. Z toho jednoznačně plyne, že následné převážení té části uhlí, která byla předmětem sjednané dodávky, již nebylo proveditelné. Žalobce tedy svým jednáním neumožnil překontrolování správnosti údaje o hmotnosti prodáváného uhlí, čímž se dopustil přestupku dle § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, který stanoví, že prodávající se dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost poctivého prodeje výrobků nebo poskytování služeb podle § 3 téhož zákona. Posledně citované ustanovení uvádí, že prodávající je povinen prodávat výrobky ve správné hmotnosti, míře nebo množství a umožnit spotřebiteli překontrolovat si správnost těchto údajů. Argumentace žalobce, že sesypáním uhlí na jiné místo než na skládku uhlí by došlo k jeho poškození a nešlo by je znovu převážet, postrádá jakýkoliv racionální podklad či žalobcovo bližší vysvětlení. Není přítom na soudu, aby za žalobce domýšlel jeho právní argumentaci.
28. Žalovaný prokázal i naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, který žalobce spáchal porušením § 10 odst. 2 téhož zákona („*Kontrolovaná osoba je povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.*“). Během kontroly uskutečněné dne 21. 10. 2021 žalobce neumožnil převážení dodávky uhlí na inspektoři zvolené úředně ověřené váze, která se nacházela v blízkosti, poté, co inspektoři na váze žalobce nenalezli značky prokazující její řádné úřední ověření. Argument žalobce, že odmítl nechat zvážit uhlí na váze svého konkurenta pana J. Š., protože s ním má dlouhodobé neshody a vede s ním soudní spor, nemůže obstát. Úřednímu vážení by byly přítomny jak úřední osoby žalovaného, tak i sám pan H. nebo jiný zástupce žalobce, ke zkrácení údajů v neprospěch žalobce by tedy dojít nemohlo. Takovou součinnost žalovaný mohl po žalobci s ohledem na okolnosti rozumně požadovat (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 10. 2019, č. j. 11 Af 36/2017-53). Krajský soud neprováděl dokazování spisem zdejšího soudu sp. zn. 47 Co 193/2018, který má dle žalobce dokládat, že mezi jím a panem Š. je veden soudní spor,

neboť tato skutečnost je pro posouzení nyní projednávané věci, tedy toho, zda se žalobce dopustil přestupku dle zákona o kontrole, irelevantní.

29. Ohledně skutku výše označeného jako 2) b) žalobce konkrétní žalobní námitku neformuloval. Připustil, že doklad o ověření váhy správnímu orgánu zaslal až dodatečně, čímž prokázal, že v době kontroly jeho váha TAMTRON úředně ověřena byla. K tomu soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 9, kde žalovaný vyhodnotil dodatečné doložení požadovaných dokladů žalobcem jako jednu ze dvou významně polehčujících okolností, v důsledku kterých snížil uloženou pokutu o jednu pětinu na 200 000 Kč.
30. K výši uložené pokuty je třeba konstatovat, že v rámci zásady trestání za typově závažnější přestupek a zásady absorpce, je pro uložení správního trestu pokuty za přestupek dle § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele stanovena maximální hranice 5 000 000 Kč. Pokuta, která byla žalovaným snížena na 200 000 Kč tak činí 4 % z maximální možné výše pokuty. Správní orgány zhodnotily povahu a závažnost přestupků, způsob jejich spáchání a jejich následky, dále ekonomickou situaci žalobce vyvolanou pandemií onemocnění COVID-19, zabývaly se též zaviněním a skutečností, že žalobce byl již v minulosti žalovaným správně trestán, a to mj. právě za přestupek dle § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Je třeba zmínit, že žalovaný snížil uloženou pokutu na 200 000 Kč z důvodu, že požadované doklady žalobce doložil dodatečně a že se přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu dopustil poprvé. Dle názoru krajského soudu se žalovaný výměře správního trestu pokuty věnoval ve standardním rozsahu a výslednou výši pokuty pečlivě odůvodnil rozhodnými okolnostmi. Výše pokuty by se primárně neměla odvíjet od ceny kontrolovaného zboží, jak požaduje žalobce, ale od typové závažnosti a způsobu spáchání přestupku. V této souvislosti nelze přehlédnout, že žalobce spáchal hned tři přestupky, z toho přestupek výše označený jako 1) spáchal vůči inspektorům ČOI ještě před tím, než se prokázali služebními průkazy, což lze hodnotit jako přestupek spáchaný vůči spotřebiteli, tedy smluvní straně ve slabším postavení.
31. Pokud jde o výši uložené pokuty, žalobce žádal soud, pokud nepřistoupí ke zrušení rozhodnutí, o její snížení na přiměřenou výši, za kterou považuje úhrnnou hodnotu dvou kontrolovaných dodávek uhlí, tj. do 50 000 Kč. Návrhem na moderaci pokuty se proto soud musel zabývat. Podle § 78 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud může při rozhodování o správním deliktu, v případě, že trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj, nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, navrhl-li takový postup žalobce v žalobě. V této souvislosti soud konstatuje, že není jeho úlohou hledat ideální výši pokuty namísto správních orgánů. Moderační právo soudu je vyhrazeno pro případy zjevného nepoměru uložené sankce vůči rozsahu, závažnosti a následkům deliktního jednání s návazností na majetkové poměry postihované osoby (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2017, č. j. 6 As 248/2016-26). Soud konstatuje, že může zasáhnout do uvážení správního orgánu a moderovat pokutu pouze tehdy, pokud je zjevně nepřiměřená (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2018, č. j. 9 As 55/2017-93), přičemž „běžná“ nepřiměřenost zpravidla zásah soudu do správního uvážení neodůvodňuje.
32. Soud dospěl k závěru, že uložená pokuta není zjevně nepřiměřená, a proto nepřistoupil k upuštění od ní ani k její moderaci. Výše uložené pokuty dle soudu odpovídá skutkovým okolnostem případu i závažnosti deliktního jednání žalobce. V této souvislosti soud

poukazuje na své výše uvedené závěry. Je nutné připomenout, že pokuta musí představovat znatelný finanční postih do majetkové sféry delikventa a musí obsahovat i represivní složku. Pokud by tomu tak nebylo, postrádala by pokuta smysl. Pokuta ve výši 200 000 Kč činí 4 % z horní hranice zákonné výměry. Takovou sankci nelze bez dalšího považovat za zjevně nepřiměřenou, neboť i podle judikatury správních soudů platí, že o zjevně nepřiměřenou sankci nejde v případech, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2020, č. j. 5 As 204/2019- 62). Soud konstatuje, že s ohledem na skutkové okolnosti případu a porušení právem chráněných zájmů a hodnot nepovažuje uloženou pokutu za zjevně nepřiměřenou.

33. O návrhu na moderaci uložené pokuty soud nerozhodl samostatným výrokem, neboť je mu známa judikatura Nejvyššího správního soudu. Ten ve svých rozsudcích ze dne 20. 10. 2014, č. j. 8 As 34/2013-38, a ze dne 26. 5. 2010, č. j. 3 As 6/2010-71, uvedl, že v situaci, kdy soud dospěje k závěru o zákonnosti napadeného správního rozhodnutí a (současně) neshledá výši uložené sankce zjevně nepřiměřenou, zamítne žalobu jako celek, tj. souhrnně všechny návrhy, které byly v žalobním petitu uvedeny, jediným výrokem („*Žaloba se zamítá.*“), je však povinen vypořádat se s každým takovým návrhem v odůvodnění rozsudku.
34. Soud uzavírá, že neexistují důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. ani ke snížení uložené pokuty. Na základě shora uvedeného právního posouzení žalobních námitek tak dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI. Náklady řízení

35. Výrok o náhradě řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. dubna 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu